

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

III. Itemque de Sanctorum intercessione, & precibus pro mortuis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

lem, & Sacramenta semper visibilia fuisse; quod etiam Melancthon in postremis Locorum Cōmū editionibus affirmat. Idem Lutherus (a) *Missam pro sacrificio agnoscat*, eamque in libro De Visitatione, vulgari lingua ubi Latina non intelligitur, dici ac recitari iubet. At in Sermonē de Nouo Testamento & alibi passim Diaboli appellat inuentum, quamuis formam eius aliquam in sua Ecclesia referuarit, vt postea dicam. Lutherus, (b) iam Latina, iam vulgari, iam alta, iam summissa voce eam vult decantari: idem iam Canonem solum pro Missa iam pro abominatione habet. Modo ei Missa est Euangelij compendium, mox idololatria Iudaicā detestabilior. Iam pluribus ea, etiam defunctis prodest: iam nemini nisi celebranti, ac tandem nulli omnino. Coniugium Sacramentum esse Tomo V. scribit: at II. id negat.

III. In Sermonē de Lazaro ait de Scriptura probari non posse, pro mortuis orandum esse: at e contrario in sermone de Natiuitate Ioannis Baptistæ & in Resolutionibus, conclusione XIX. dicit, sanctum desiderium quo animæ torquentur, Ecclesiæ precibus leniri, quum Deus velit vt eis subueniatur. Et in sermone de Indulgentiis ait, nihil dubitare se quin Missa pro defunctis celebrata, multo maiorem eis afferat vtilitatem quam Indulgentiæ. Deinde in libro De abroganda Missa omnia illa quæ ante dixerat eludit, quamuis diuersis in locis Purgatorium esse fateatur, immo pro certo atq; indubitato asserat. Idem tamen ad Valdenses, vt Purgatorium quis esse credat, neminem tenet scribit, quum nihil de eo in scriptura habeatur. Conclusio ex contra Ecclesiam Lutherus ait, Christi merita thesaurum esse Ecclesiæ, ac certum esse nos Sanctorum quoque meritis adiuuari. Idem alibi, se cū tota Christiana Ecclesia statuere dicit, Sanctos honorandos esse & inuocandos. *Quid enim, inquit, opponere quis possit ijs miraculis qua hodie etiam Deus per Sanctorum Reliquias operatur?* Sed audiamus eum alibi loquentem. Ego, ait, pro omnibus S. Patri meritis ne obolum quidem interdum, vt qui seipsum iuuare non potuerit. In libro de Præparatione ad mortem dicit, Sanctos in auxilium esse vocandos, e contra vero idem in Capite de Fide, editionis de Anno MDXLIV. nec rogandos nec inuocandos esse affirmat. Et hanc quidem opinionem Lutherani Missæ fabri amplexi sunt; ac propterea ex ea omnem Sanctorum memoriam sustulerunt, contra totius Ecclesiæ consuetudinem. Omnes enim qui in toto Mundo sunt Christiani, Latini, Græci,

Moscovitæ, Armenij, Abyssini, & alij in Missis & Liturgijs suis Sanctorum commemorationem celebrant, Apostolorum in eo traditionem sequentes, cuius S. Dionysius & S. Clemens faciunt mentionem. *Quando sacrificium celebramus, (id est Missam) inquit Cyrillus, Sanctorum commemorationem facimus, vt Deus ipsorum precibus & intercessione supplicationes nostras exaudiat.* An putamus eum qui à Theodoreto strenuus Apostolicæ Fidei Defensor appellatur, Christianis falsam doctrinam tradere, aut de vilitate in prisca Ecclesia ritibus falsum testimonium dare voluisse? Equidem Sanctos nequaquam nos adorare animum vumquam induxerimus, nisi eos inuocando & honorando, Deus etiam simul inuocaretur & honoraretur. Illos nos inuocamus, vt Deum nobiscum inuocent, laudent ac celebrent. *Quod si illi quum in Mundo adhuc essent (vt Hieronymus contra Vigilantium argumentatur) pro nobis orare potuerunt, quanto melius idem iam facere poterunt, gloriose in caelis triumphantes: quorum virtus ad ipsas mortuorum corporum tumbas semper rediit ac recens apparet.* Idem S. Augustinus & S. Chrysostomus dicunt. Quis vero tam est perficitæ frontis, vt à tantum horum sententia prouocare audeat? nisi fortassis malignus aliquis spiritus ex Inferno progressus. *Existimandum non est, vt inquit S. Gregorius, quidquam in Mundo ijs ignotum esse exterius, qui interius diuinae charitatis sunt participes. In Dei lumine, ait S. Bernardus, discit quis quod nescit, neque tamen quod scit obliuiscitur.* Verum vt hominis huius inconstantiam tanto melius cognoscamus, alijque ostendamus, non pigebit nos scripta eius, licet præter gustum ac voluntatem, euoluere, atque ex ijs loca quædam producere, è quibus tanto Propheta & Doctore nequaquam dignæ contradictiones elucescant, quas tamen ipse in se agnouit. In Præfatione enim libris suis præfixa lectori ante omnia rogat & per Iesum Christum obsecrat, *vti scripta ipsius cum iudicio & quadam commiseratione legat, ac meminerit ipsum olim Monachum fuisse.* Dicamus primo de Eucharistia.

IV. Certum est Lutherum initio de Sacramento altaris idem cum Catholica sensisse Ecclesia. Hinc ad Albertum Marchionem Brandeburgicum scribit, *quum opinio de Sacramento in Ecclesia semper fuerit vniformis, eam in dubium reuocare, nihil aliud esse quam dubitare, vtrum Deus Ecclesiam in terra habeat.* Et alibi ait, *Verba Christi nuda esse atque*

a *Exposit. psal. 105 & in Resolut. 26.* b *Cochl. in Septuaginta Lutheri.*